

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Igora Belka a z členov JUDr. Zdenky Reisenauerovej a JUDr. Aleny Poláčkovej v právnej veci žalobcu: **MVDr. Š.Ď.**, bytom Ž., zastúpeného advokátom JUDr. F., S., proti žalovanému: **Komora veterinárnych lekárov Slovenskej republiky**, Botanická č. 17, Bratislava, právne zastúpenému JUDr. J., advokátom v B., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 61/2007 Pr zo dňa 12.11.2007, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/113/2007-61 zo dňa 22.4.2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/113/2007-61 zo dňa 22.4.2008 **p o t v r d z u j e .**

Odvolicie konanie o odvolaní žalovaného proti rozsudku v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania **zastavuje .**

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva.**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Trenčíne napadnutým rozsudkom zamietol žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Prezídia Komory veterinárnych lekárov Slovenskej republiky (ďalej len KVL) č. 61/2007 Pr zo dňa 12.11.2007 o potvrdení rozhodnutia č. 61/2007 DiK zo dňa 25.9.2007, ktorým Disciplinárny senát Komory veterinárnych lekárov

Slovenskej republiky uznal žalobcu vinným z porušenia povinností podľa § 9 písm. b/ zákona č. 442/2004 Z. z. o súkromných veterinárnych lekároch, o Komore veterinárnych lekárov Slovenskej republiky a o zmene a doplnení zákona č. 488/2002 Z. z. o veterinárnej starostlivosti a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 442/2004 Z. z.), § 10 ods. 4 zákona č. 488/2002 Z. z. a § 2 ods. 1, I. časti Profesného poriadku Stanov Komory veterinárnych lekárov Slovenskej republiky (ďalej len Stanovy KVL), čím sa dopustil disciplinárneho previnenia podľa § 21 ods. 1 zákona č. 442/2004 Z. z. a § 4 siedmej časti Disciplinárneho poriadku Stanov KVL, za čo mu podľa § 21 ods. 2 písm. a/ zákona a § 3 písm. a/ prvej časti Disciplinárneho poriadku Stanov KVL uložil disciplinárne opatrenie vo forme písomného napomenutia a zaviazal ho k úhrade trov disciplinárneho konania vo výške 66,39,-€ (2.000,-Sk). O trovách konania rozhodol krajský súd tak, že žalobcovi ich náhradu nepriznal.

Z odôvodnenia rozsudku krajského súdu vyplýva, že žalobca napriek tomu, že nespĺňal podmienky na výkon štátnych veterinárnych činností, pretože na ich výkon nemal uzatvorenú zmluvu so žiadnou regionálnou veterinárnou a potravinovou správou, túto vykonával, čo bolo v rozpore so zákonom. Krajský súd sa nestotožnil s názorom žalobcu, že odber krvi ošípaných určenej na laboratórne testy na diagnostiku protilátok proti moru ošípaných a Aujeszkyho choroby a zasielanie odobratých vzoriek štátnym veterinárnym ústavom nie je štátnou veterinárnou činnosťou, pričom poukázal na to, že rozsah štátnych veterinárnych činností je určený zmluvou, ktorú uzavrel súkromný veterinárny lekár s príslušnou regionálnou a potravinovou správou (§ 10 ods. 5 veta prvá zákona) a za takéto činnosti sú považované odborné veterinárne činnosti uvedené v prílohách č. 1 a 2 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 252/2004 Z. z.

Podľa názoru súdu štát môže upraviť podmienky na výkon štátnej veterinárnej činnosti a osobitná úprava tohto výkonu je obsiahnutá v § 10 zákona č. 488/2002 Z. z. preto nedochádza k obmedzeniu žalobcu vo výkone slobodného povolania a znevýhodnení oproti ostatným lekárom vykonávajúcim tie isté činnosti.

V súvislosti s tvrdením žalobcu o zmeškaní dvojmesačnej subjektívnej lehoty na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania súd dospel k záveru, že návrh bol podaný v lehote podľa § 22 ods. 1 zákona č. 442/2004 Z. z., pretože predseda dozornej komisie sa o porušení zo strany žalobcu dozvedel až na základe výsledku prešetrenia

sťažnosti vykonaného MVDr. R., ktorý výsledky šetrenia predložil predsedovi dozornej komisie dňa 23.11.2006. Skutočnosť, že disciplinárny senát nerozhodol vo veci v lehote 30 resp. 60 dní podľa § 22 ods. 2 zákona č. 442/2004 Z. z. nemá za následok nezákonnosť napadnutého rozhodnutia.

K ďalším dôvodom žalobcu súd neprihliadol z dôvodu, že tieto boli uplatnené až na pojednávaní súdu, t. j. po uplynutí dvojmesačnej lehoty na podanie žaloby a vyslovil, že nemá právomoc posudzovať zákonnosť ustanovenia § 1 piatej časti Disciplinárneho poriadku Stanov KVL týkajúci sa zastupovania disciplinárne obvineného v disciplinárnom konaní.

Včas podaným odvolaním sa žalobca domáhal zmeny rozsudku krajského súdu, ktorý považoval za protiprávny. Trval na tom, disciplinárny trest bol uložený po stanovenej lehote a to za skutok, ktorý sa nestal a nespôsobil ho on, pretože odber krvi ošipaných vykonal MVDr. I., ktorý bol na to oprávnený z titulu uzatvorenej zmluvy č. 3/2006 zo dňa 1.2.2006 s Regionálnou veterinárnou a potravinovou správou Senica. Krajskému súdu vytýkal, že neskúmal skutočnosť, že bol potrestaný za to, čo nepreviedol, hoci to bolo preukázané. Namietal, že disciplinárny senát mu znemožnil účinne sa brániť, čím KVL porušila ustanovenie správneho poriadku o možnosti dať sa zastupovať v správnom konaní zvolenou právne spôsobilou osobou. K námietke premlčania doplnil, že podľa § 4 Štvrtej časti Organizačného poriadku Stanov KVL je KVL povinná prešetriť a vybaviť sťažnosť do 30 dní odo dňa, keď bola sťažnosť KVL doručená.

Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť. Poukázal na skutočnosť, že žalobca nebol disciplinárne potrestaný za odber krvných vzoriek, ale za ich odoslanie na Štátny veterinárny ústav vo Zvolene vo svojom mene, pričom na žiadanke označil platbu „z rozpočtu RVPS“, čo značilo, že išlo o vzorky odobraté pri výkone štátnych veterinárnych činností, avšak na takýto úkon je oprávnený výlučne súkromný lekár s uzavretou zmluvou na vykonávanie určitých štátnych veterinárnych činností v zmysle § 10 ods. 4 zákona č. 39/2007 Z. z. o veterinárnej starostlivosti v znení neskorších predpisov s príslušnou veterinárnou a potravinovou správou. Samotné odoslanie vzoriek sa v zmysle nariadenia vlády č. 252/2004 Z. z. o úhrade za vykonanie štátnych veterinárnych činností súkromnými veterinárnymi lekármi považuje za úkon súvisiaci s odberom krvi pre vyšetrenie a teda spadá pod výkon

štátnych veterinárnych činností. Zdôraznil, že skutočnosť, že lekár, ktorý vzorky skutočne odobral, takúto zmluvu uzavretú mal, nemá vplyv na správnosť rozhodnutia disciplinárneho senátu. Podotkol, že ak chcel žalobca predísť neoprávnenej manipulácii so vzorkami a podvodu s úhradou za ich serologické vyšetrenie zo štátnych prostriedkov, mal žiadanku vyplniť menom lekára, ktorý vzorky odobral.

K námietke žalobcu o premlčaní lehoty na uloženie disciplinárneho trestu uviedol, že podľa § 22 ods. 1 zákona č. 442/2004 Z. z. možno návrh na začatie disciplinárneho konania podať do dvoch mesiacov odo dňa, kedy sa predseda Dozornej komisie o porušení povinností dozvedel, najneskôr však do jedného roka odo dňa, keď k nemu došlo. Predseda Dozornej komisie KVL sa o porušení preukázateľne dozvedel až z výsledku prešetrenia zo dňa 22.11.2006, ktoré vykonal poverený člen Dozornej komisie a ktoré mu bolo doručené dňa 22.11.2006. Návrh na začatie disciplinárneho konania bol podaný dňa 17.1.2007, t. j. v zákonnej subjektívnej dvojmesačnej lehote. Dodal, že smernica Prezídia KVL je vnútorným predpisom KVL vzťahujúcim sa na činnosť orgánu, ktorému povinnosť ukladá – teda v tomto prípade Dozornej komisii, avšak porušenie povinnosti uloženej smernicou nemá za následok nezákonnosť rozhodnutia komisie, zakladá však voči nemu kárnú právomoc. Voči osobe, ktorá podlieha disciplinárnemu konaniu, teda voči žalobcovi, sa uplatní § 22 ods. 2 zákona. Zotrval na svojom závere, že lehoty v zmysle uvedených ustanovení boli dodržané a k premlčaniu nedošlo.

Na záver poukázal na to, že Stanovy KVL konkretizujú ustanovenia zákonov vzťahujúcich sa na činnosť veterinárnych lekárov. Stanovy KVL v § 1 piatej časti Disciplinárneho poriadku stanovujú právo disciplinárne obvineného dať sa zastupovať v disciplinárnom konaní advokátom. Tvrdenie žalobcu, že mu bola táto možnosť odňatá, je v rozpore so skutočnosťou, nakoľko žalobca sa pojednávania vôbec nezúčastnil a k obvineniu sa vyjadril len písomne a vo vlastnom mene.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa z dôvodov a v rozsahu uvedenom v odvolaní žalobcu (§ 212 ods. 1 O.s.p., § 246c ods. 1 O.s.p.) ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Vo veci rozhodol na pojednávaní dňa 26.5.2009 v neprítomnosti žalobcu a jeho zástupcu, ktorý svoju neprítomnosť ospravedlnil.

Z pripojeného spisu krajského súdu ako aj administratívneho spisu žalovaného vyplýva, že dňa 8.9.2006 predložila Regionálna veterinárna a potravinová správa Senica žalovanému podanie zo dňa 28.8.2006 označené ako sťažnosť na MVDr. Ď. z dôvodu, že tento dňa 15.8.2006 vykonal odber vzoriek na KMO a MA u chovateľov v pôsobnosti RVPS Senica a vyšetrenie vyúčtoval cez VPO na rok 2006, no žalobca nepôsobil ako súkromný veterinárny lekár v regióne RVPS Senica a nemal s ňou ani uzavretú zmluvu na výkon štátnych veterinárnych činností.

Sťažnosť bola predložená Dozornej komisii KVL a táto ju dňa 26.10.2006 pridelila na prešetrenie MVDr. R., ktorý dňa 23.11.2006 oznámil výsledok svojho šetrenia podaním zo dňa 22.11.2006 predsedovi Dozornej komisie KVL. Na základe týchto šetrení Dozorná komisia KVL predložila predsedovi Disciplinárnej komisie KVL pod č. j. 1/2007 návrh na začatie disciplinárneho konania voči žalobcovi zo dňa 17.1.2007.

Rozhodnutím č.61/2007 DiK zo dňa 25.9.2007 uznal Disciplinárny senát KVL žalobcu vinným z porušenia povinnosti podľa § 9 písm. b/ zákona č. 442/2004 Z. z. tým, že konal v rozpore s § 10 ods. 4 zákona č. 488/2002 Z. z. a tým súčasne porušil aj § 2 ods. 1 I. časti Profesného poriadku Stanov KVL tým, že odoslal na Štátny veterinárny ústav vo Zvolene 19 vzoriek krvi ošípaných od rôznych chovateľov a na žiadanke ako spôsob platby označil možnosť VPO z RVPS, pričom vedel, že nemôže ako súkromný veterinárny lekár, ktorý nesplnil podmienky stanovené v zákone č. 488/2002 Z. z. odoberať a odosielať vzorky krvi na serologické vyšetrenie KMO a MA pre potreby splnenia požiadaviek veterinárnej prevencie a ochrany štátneho územia Slovenskej republiky a že výsledky zistené z takto odobratých vzoriek nemôže byť použité pre účely plnenia podmienok VPO, čím sa dopustil disciplinárneho previnenia podľa § 21 ods. 1 zákona a podľa § 4 siedmej časti Disciplinárneho poriadku Stanov KVL. Za uvedené konanie mu bolo týmto rozhodnutím uložené disciplinárne opatrenie podľa § 21 ods. 2 písm. a/ zákona č. 442/2004 Z. z. a § 3 písm. a/ Prvej časti Disciplinárneho poriadku Stanov KVL – písomné napomenutie a povinnosť uhradiť trovy konania vo výške 2.000,-Sk (66,39-€).

Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca odvolanie a trval na tom, že jeho konanie nebolo porušením povinnosti podľa § 9 písm. b/ zákona č. 442/2004 Z. z. a nekonal ani v rozpore s § 10 ods. 1 zákona č. 488/2002 Z. z. ani s § 2 ods. 1 prvej časti Profesného poriadku Stanov KVL. Podľa jeho názoru odber krvi od ošípaných na laboratórne testy

na diagnostiku protilátok proti moru ošípaných a Aujeszkyho choroby nie je štátnou veterinárnou činnosťou. Disciplinárnemu senátu vytýkal, že ho obmedzuje vo výkone slobodného povolania súkromného veterinárneho lekára a znevýhodňuje ho oproti ostatným lekárom a tiež, že mu nebolo umožnené využiť jeho zákonné právo dať sa zastupovať v disciplinárnom konaní.

Prezídium KVL vo svojom rozhodnutí konštatovalo, že napadnuté prvostupňové rozhodnutie je vecne správne a preto ho potvrdilo.

Podľa § 9 ods. 2 písm. b/ zákona č. 442/2004 Z. z. súkromný veterinárny lekár okrem povinností uvedených v osobitnom predpise je povinný dodržiavať vnútorné predpisy komory.

Podľa § 2 ods. 1 Prvej časti Profesného poriadku Stanov KVL je súkromný veterinárny lekár povinný dodržiavať ustanovenia zákona č. 442/2004 Z. z. zákona č. 488/2002 Z. z., stanovy, vnútorné predpisy a zásady etiky KVL a jej ďalšie predpisy a uznesenia prijaté Snemom ako aj všetky všeobecne platné právne predpisy týkajúce sa výkonu odborných veterinárnych činností.

Podľa § 21 ods. 1 zákona č. 442/2004 Z. z. disciplinárnym previnením člena komory je porušenie povinností, ktoré ustanovil tento zákon, alebo porušenie zásad etiky súkromného veterinárneho lekára, ak nejde o trestný čin.

Podľa § 10 zákona č. 488/2002 Z. z. odbornými veterinárnymi činnosťami sú

- a) **odborné veterinárne činnosti, ktoré sú predmetom výkonu štátnej správy vo veterinárnej oblasti** (ďalej len "**štátne veterinárne činnosti**"),
- b) súkromné odborné veterinárne činnosti a služby (ďalej len "**súkromné veterinárne činnosti**"), na ktorých poskytovanie sa vzťahuje osobitný predpis (ods. 1).

Súkromný veterinárny lekár môže vykonávať štátne veterinárne činnosti,

- a) ak spĺňa podmienky podľa odseku 2,

- b) ak je na ich výkon vymenovaný ministrom na základe návrhu hlavného veterinárneho lekára,
- c) **po uzatvorení zmluvy podľa § 12 ods. 2 písm. a)** (ods. 4).

Podľa § 12 ods. 2 písm. a/ zákona č. 488/2002 Z. z. súkromný veterinárny lekár je oprávnený uzatvoriť zmluvu s regionálnou veterinárnou a potravinovou správou na vykonávanie určitých štátnych veterinárnych činností.

Nariadenie vlády č. 252/2004 Z. z. o úhrade za vykonanie štátnych veterinárnych činností súkromnými veterinárnymi lekármi v bode II. prílohy č. 1 – sadzba paušálnej úhrady za činnosti zabezpečujúce ochranu územia Slovenskej republiky - uvádza **odber vzoriek od ošipaných na laboratórne vyšetrenia a úkony s tým súvisiace**.

Podľa plánu veterinárnej prevencie a ochrany štátneho územia Slovenskej republiky na rok 2006 vydaného na základe zákona č. 488/2002 Z. z. je medzi akcie hradené zo štátneho rozpočtu zaradený aj odber krvi od ošipaných určenej na laboratórne testy na potvrdenie klasického moru ošipaných a Aujeszkyho choroby, ide teda o štátnu veterinárnu činnosť hradenú z finančných prostriedkov poskytnutých štátom.

Predmetom odvolacieho konania bol rozsudok krajského súdu o zamietnutí žaloby žalobcu, preto Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací primárne v medziach odvolania preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného.

Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel, k záveru, že krajský súd sa náležitým spôsobom zaoberal všetkými námietkami žalobcu a pokiaľ dospel k záveru o správnosti rozhodnutia správneho orgánu, bolo potrebné jeho rozhodnutie, ktorý zamietol žalobu žalobcu, keď vzhľadom na spoľahlivo zistený skutkový stav veci v správnom konaní, považoval postup žalovaného ako aj jeho rozhodnutie za vydané v súlade so zákonom, považovať za správne.

Pokiaľ žalobca v odvolaní namietal, že skutok, za ktorý mu bolo uložené disciplinárne opatrenie (podľa jeho názoru po premlčacej lehote) sa nestal a nespôsobil ho on, je potrebné poukázať na to, že v predmetnej veci správne orgány ustálili záver, že žalobca nevykonal samotné odobratie vzoriek krvi od ošípaných, ale porušenie zákonnej povinnosti žalobcom spočívalo v tom, že vo svojom mene odoslal vzorky krvi ošípaných na serologické vyšetrenie KMO a MA pre potreby splnenia požiadaviek veterinárnej prevencie a ochrany územia Slovenskej republiky a na žiadanku k spôsobu úhrady vyznačil úhradu „VPO z RVPS“, teda z prostriedkov poskytnutých štátom na úhradu štátnych veterinárnych činností vykonávaných za účelom veterinárnej prevencie a ochrany územia Slovenskej republiky, pričom tak urobil napriek skutočnosti, že zjavne vedel, (napr. z listu Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. GÚs 4059/05-21 zo dňa 18.11.2005, z usmernenia Regionálnej veterinárnej a potravinovej správy v Púchove zo dňa 20.3.2006, z právneho stanoviska Štátneho veterinárneho a potravinového ústavu zo dňa 8.3.2006 a zo stanovísk ďalších subjektov, na ktoré sa žalobca obrátil), že ako súkromný veterinárny lekár nemajúci uzatvorenú zmluvu podľa § 12 ods. 2 písm. a/ zákona č. 488/2002 Z. z. s regionálnou veterinárnou a potravinovou správou na vykonávanie určitých štátnych veterinárnych činností, takúto úhradu požadovať nemôže. Z vyššie citovaných ustanovení jednoznačne vyplýva, že odber krvi a činnosti s tým súvisiace (teda aj odoslanie vzoriek na serologické vyšetrenie príslušnej regionálnej veterinárnej a potravinovej správy) za účelom plnenia plánu veterinárnej ochrany a prevencie územia Slovenskej republiky je štátnou veterinárnou činnosťou.

Nedôvodná bola tiež, podľa názoru odvolacieho súdu, námietka žalobcu vytýkajúca nedodržanie zákonných premlčacích lehôt na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania predsedom dozornej komisie.

Z dikcie § 22 ods. 1 zákona č. 442/2004 Z. z. vyplýva, že v súvislosti s podaním návrhu na začatie disciplinárneho konania predsedom dozornej komisie zákon rozlišuje subjektívnu a objektívnu premlčaciu lehotu. Subjektívna dvojmesačná lehota začne plynúť odo dňa, keď sa predseda dozornej komisie dozvedel o porušení povinnosti alebo zásad etiky a plynie v rámci jednoročnej objektívnej lehoty, ktorá začína plynúť odo dňa, keď k porušeniu povinnosti skutočne došlo.

Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvého stupňa, že subjektívna lehota na podanie návrhu na disciplinárne konanie začala plynúť odo dňa, kedy sa príslušný orgán

KVL, teda predseda Dozornej komisie KVL, dozvedel bez všetkých pochybností o porušení povinností žalobcom, teda dňa 23.11.2006, kedy mu MVDr. R., ktorému bola sťažnosť pridelená na prešetrenie, predložil podanie zo dňa 22.11.2006. Na základe týchto šetrení Dozorná komisia KVL predložila predsedovi Disciplinárnej komisie KVL pod č. j. 1/2007 návrh na začatie disciplinárneho konania voči žalobcovi zo dňa 17.1.2007, teda v rámci zákonnej dvojmesačnej lehoty; (ako aj v rámci objektívnej jednoročnej lehoty, ktorej uplynutie žalobca ani nenamietal).

V súvislosti s námietkou žalobcu o odňatí práva účinne sa brániť v disciplinárnom konaní prostredníctvom zvolenej osoby neušlo pozornosti súdu, že disciplinárny senát v odpovedi (z 5.9.2007) na oznámenie žalobcu o jeho úmysle dať sa na pojednávaní zastupovať MVDr. I. síce odkazujúc na § 1 písm. g/ piatej časti Stanov KVL nesprávne informoval o možnosti účastníka dať sa zastupovať výlučne advokátom (čo nie je v súlade s ustanovením § 17 ods. 1 Správneho poriadku), ale ako z obsahu pripojeného spisu žalovaného vyplýva, žalobca na svojom práve dať sa zastúpiť spôsobilou osobou netrval, svoje právo na pojednávaní (ktorého sa ani sám nezúčastnil) nevyužil, preto takéto pochybenie nepredstavuje, podľa názoru súdu, aktívne bránenie v práve účinne sa brániť v disciplinárnom konaní a teda vadu konania majúcu za následok nezákonné rozhodnutie vo veci.

Z uvedených dôvodov nepovažoval odvolací súd námietky žalobcu uvedené v odvolaní za opodstatnené, pričom v postupe krajského súdu, ktorý žalobu zamietol ako nedôvodnú, odvolací súd nezistil žiadne pochybenie a preto jeho rozsudok podľa § 219 OSP ako vecne správny potvrdil.

Proti výroku rozsudku krajského súdu o trovách podal odvolanie žalovaný, ktorý ho na odvolacom pojednávaní vzal späť a konanie o ňom žiadal zastaviť. Pretože k späťvzatiu odvolania v tejto časti došlo skôr ako bolo o ňom rozhodnuté, odvolací súd konanie o ňom v súlade s ustanovením § 207 ods. 3 O.s.p. zastavil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že žalobcovi náhradu trov konania nepriznal, lebo v odvolacom konaní nebol úspešný.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 26. mája 2009

Za správnosť vyhotovenia:
Ľubica Kavivanovová

JUDr. Igor Belko, v .r.
predseda senátu